

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Найда Мирон Миронович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційним), припис частини другої статті 24 Господарського процесуального кодексу України від 06 листопада 1991 року № 1798–ХІІ (далі – ГПК України, Кодекс), згідно з яким справи щодо оскарження рішень третейських судів, про видачу наказів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними господарськими судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом.

На думку автора клопотання, оспорюваний припис є неконституційним, помилковим і дискримінаційним, оскільки встановлює вичерпний перелік випадків/справ/передумов/обставин, при яких апеляційні господарські суди розглядають справи як суди першої інстанції, і не враховує інших. Він стверджує, що діюча редакція ГПК України також фактично позбавляє сторону, яка не згодна з рішенням, права подати і касаційну скаргу на додаткову постанову суду апеляційної інстанції, оскільки статтею 287 ГПК України встановлені суттєві процесуальні фільтри. Також скаржник зауважує, що попередня редакція ГПК України, яка діяла до ухвалення Кодексу у новій редакції 2017 року, не обмежувала право на апеляційне оскарження судових рішень такого виду як у випадку заявника, оскільки місцеві господарські суди розглядали у першій інстанції усі справи, підвідомчі господарським судам, а стаття 88 цього ж Кодексу надавала необмежене право на оскарження додаткових рішень судів апеляційної інстанції. Зважаючи на наведене, Найда М.М. стверджує, що частина друга статті 24 ГПК України призводить до обмеження змісту та обсягу конституційних прав громадян на апеляційний перегляд справи, що не відповідає вимогам статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.